



KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 6.10.2005
KOM(2005) 472 endelig

2005/0201 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om foranstaltninger til genopretning af bestanden af europæisk ål

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

1.1 Mål

Formålet med forslaget er at få genoprettet bestanden af europæisk ål, så den igen kommer op på tidligere tiders niveau for forekomst af voksne fisk, og at fremme rekrutteringen af glasål.

1.2 Fakta

Den europæiske ål er almindeligt forekommende i Europas flodmundinger og indvande. De voksne ål gyder i det vestlige centrale Atlanterhav, og ålelarverne vandrer derpå til de europæiske flodmundinger. Forvaltningen af bestanden af europæisk ål er et EU-anliggende, eftersom der er tale om kun én bestand, der lever over hele Europa.

Den videnskabelige rådgivning viser, at ålebestanden er stærkt decimeret.

1.3 Nuværende bestemmelser

Mange medlemsstater har vedtaget en lang række foranstaltninger til forvaltning af ål som fx fastsættelse af mindstemål, indførelse af sæsonlukninger, lukning af visse områder, udstedelse af fisketegn til ålefiskere og fastsættelse af bestemmelser for opførelse af stemmeværker og ålepas. EU's habitatdirektiv og vandrammedirektiv, der blev udstedt i henholdsvis 1992 og 2000, har til formål bl.a. at beskytte, bevare og forbedre det miljø, hvor ålen lever i det meste af sit liv.

1.4 Forskelle i forhold til de nuværende bestemmelser

På grund af ålepopulationernes forskelligartede levesteder i de forskellige vandløbssystemer og de mange former for fiskeri, der udøves efter ål, kan ål ikke forvaltes udelukkende ved hjælp af standardforvaltningsinstrumenter i alle områder. Det er derfor, at der i forordningsforslaget fastsættes et specifikt mål for forvaltning af ålepopulationer. Hver medlemsstat bør i bestræbelserne for at nå dette mål anvende de forvaltningsforanstaltninger, der bedst passer til de lokale forhold. Det er nødvendigt at fastsætte et fælles mål for alle medlemsstater for at sikre lighed i foranstaltningerne til genopbygning af ålepopulationerne. I forordningsforslaget forpligtes medlemsstaterne endvidere til at udvikle, gennemføre, overvåge og evaluere metoder til at nå disse mål. De i den forbindelse indvundne erfaringer vil blive analyseret.

Det er nødvendigt med en EU-tilgang for at medlemsstaterne hver især kan bidrage til forvaltningen af ål på en afbalanceret og ligelig måde. Med hensyn til de nuværende nationale foranstaltninger ved man hverken, om de er dækkende eller rimelige.

1.5 Sammenhæng med andre politikker

Det er af største vigtighed at få koordineret og skabt sammenhæng mellem foranstaltningerne i dette forslag og foranstaltningerne i de nævnte direktiver, fordi genopretningen af en sund ålepopulation er en indikator for vandløbskontinuitet og vandkvalitet i henhold til vandrammedirektivet.

2. RESULTATER AF SAMRÅD OG KONSEKVENSANALYSER

2.1 Samråd

Kommissionen afholdt en regional workshop om forvaltning af ål i marts 2003, hvor der blev fremlagt videnskabelig rådgivning om forvaltning af ål, som blev drøftet mellem videnskabsfolk, ålefiskerierhvervet og medlemsstaterne. Kommissionen offentliggjorde den 1. oktober 2003 meddelelsen "Udvikling af en EU-handlingsplan for forvaltning af ål" (KOM(2003) 573 endelig). Dette dokument blev drøftet i Rådet, hvis konklusioner blev vedtaget i juli 2004. På baggrund af disse konklusioner afholdt Kommissionen den 17. september 2004 endnu en workshop for at drøfte specifikke mål for og umiddelbare foranstaltninger til forvaltning af ål.

Kommissionen, de videnskabelige rådgivere, de berørte erhverv og medlemsstaterne var enige om, at ålebestanden var meget decimeret, at der måtte træffes foranstaltninger til afhjælpning heraf, og at Kommissionen skulle fremsætte specifikke forslag til genopretningsforanstaltninger, som tager hensyn såvel til miljøet som fiskeriet. Alle var enige om, at den rette måde at gøre det på var at opstille et EU-forvaltningsmål og overlade det til medlemsstaterne at beslutte, hvordan de ville nå målet.

Visse sektorer fokuserede imidlertid på problemet med forsyning af markedet med glasål og krævede, at der blev indført forbud mod eksport af sådanne ål, og at der blev ydet statsstøtte til udsætning. Kommissionen vil overveje, hvilke markedsforanstaltninger der kan træffes, men noterer sig samtidigt, at det i Verdenshandelsorganisationens bestemmelser bl.a. er fastsat, at markedsforanstaltninger, der gennemføres i bevarelsesøjemed, bør være således, at en eventuel byrde fordeles ligeligt mellem de berørte sektorer. Kommissionen vil se på mulighederne for at yde støtte til udsætning under den nye Europæiske Fiskerifond.

2.2. Indsamling og udnyttelse af ekspertise

Kommissionen har fået videnskabelig rådgivning fra Det Internationale Havundersøgelsesråd og Den Europæiske Rådgivende Kommissionen for Indvandsfiskeri. Rådgivningen viser, at der hurtigst muligt må træffes forvaltningsforanstaltninger, hvis bestanden skal genoprettes. De seneste ålerekrutteringer har været så små, at de kun har udgjort 1 % af tidligere tiders niveau, samtidig med at dødeligheden for voksne ål, der vandrer tilbage mod havet for at gyde er høj. Det er nødvendigt at beskytte denne ressource, så det sikres, at der vandrer tilstrækkeligt mange rekrutteringsål op i medlemsstaternes vandløbssystemer, og at tilstrækkeligt mange ål overlever indtil gydningen.

2.3 Konsekvensanalyse

Ålefiskeriet i Europa er stærkt diversificeret. De vigtigste aktiviteter er glasålsfiskeri i Frankrig, Det Forenede Kongerige og Spanien samt opdræt af ål i de europæiske akvakulturbrug. De europæiske statistikker over ålefiskeriet er ufuldstændige. Data fra FAO viser, at fangsterne af vildtlevende ål i 1990'erne i gennemsnit lå på ca. 15 000 t/år, og at akvakulturproduktionen udgjorde ca. 18 000 t/år. Den samlede handelsværdi lå på omkring 150 mio. EUR. Endvidere lå glasålsfangsterne i 1980'erne på ca. 500-800 t (med meget høj handelsværdi), men de er meget mindre nu. Ifølge den seneste opgørelse over det europæiske ålefiskerierhverv tæller erhvervet ca. 25 000 ålefiskere. I visse områder udgør glasålsfiskeriet ca. 75 % af fiskernes omsætning. Det er navnlig tilfældet for ålefiskeriet i Frankrigs

flodmundinger. Ifølge ålefiskerierhvervet er der ca. 1 100 fiskerfartøjer, der fisker efter ål i de franske flodmundinger, og derudover 450 fiskere, der fisker efter ål i vandløbene.

Hvis der ikke træffes foranstaltninger til at forbedre voksne blankåls overlevelsesmuligheder, vil de nuværende meget små forekomster af glasål resultere i færre gulål i vandløbene, og dermed vil antallet af vandrende blankål, efter vækstperioden på fem til ti år, også falde. Hvis tilbagegangen i de voksne populationer afspejler den faldende rekruttering af glasål, betyder det, at åleforekomsten vil falde så meget, at den kun kommer til at udgøre 100 af den tidligere forekomst. Hvis så yderligere rekrutteringen af glasål falder, samtidig med at antallet af blankål, der undslipper, også går tilbage, er det ensbetydende med, at ålebestanden om ti år ikke længere vil kunne betragtes som en betydelig ressource, der kan udnyttes, og de job og markeder, der er afhængige af ålefiskerierhvervet, vil forsvinde. Ud over disse virkninger må man ikke glemme de umiddelbare problemer med små forsyninger og høje priser på grund af knapheden på glasål og følgerne for fritidsfiskeriet.

Med dette forslag er det op til medlemsstaterne at vælge, hvilke bevarelsesforanstaltninger de vil træffe til at sikre ålens overlevelse. Åleforvaltningsplaner kan omfatte foranstaltninger såsom begrænsning af sommerfiskeriet efter gulål, begrænsning af fiskeriet efter blankål om efteråret under ålens nedstrømsvandring, øget udsætning, forbedring af vandkvaliteten, ændring af stemmeværker og turbiner for at forbedre ålens vandringsmuligheder, begrænsning af fritidsfiskeriet og hjælp til sikker vandring. De sociale og økonomiske virkninger afhænger af, hvilke foranstaltninger der vælges, og de kan ikke evalueres globalt. Essensen i alt dette er, at al ålefiskeri og –akvakultur vil forsvinde, hvis der ikke handles nu, og tilbagegangen i bestanden får lov til at fortsætte.

3. RETLIGE ASPEKTER

Foranstaltninger til beskyttelse af ålebestanden falder ind under traktatens artikel 37, idet ål med henblik på anvendelsen af nævnte artikel betragtes som et landbrugsprodukt.

3.1. Forvaltningsplaner for ål

Det vigtigste element i forordningen er opstillingen af nationale forvaltningsplaner for ål, gennem hvilke hver medlemsstat skal nå målet, som er en undslipningsprocent på 40 % for de voksne blankål fra hvert vandløbssystem (målt i forhold til normal undslipning uden indgreb). Planerne bør gennemgås af Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri, og, hvis de vurderes positivt, godkendes af Kommissionen. De bør træde i kraft den 1. juli 2007.

3.2 Foranstaltninger på kort sigt

På grund af den prekære situation bør ålens overlevelsesmuligheder, under hensyntagen til de sociale og økonomiske behov, forbedres mest muligt gennem lukning af ålefiskeriet i 15 dage hver måned. Sådan lukning forbliver i kraft, indtil de enkelte medlemsstater har gennemført en godkendt åleforvaltningsplan.

3.3. Undtagelser fra foranstaltninger på kort sigt

Ålefiskeriet kan fortsætte i den lukkede periode, hvis en medlemsstat behørigt kan godtgøre, at de eksisterende foranstaltninger opfylder undslipningsmålet på 40 % beskrevet i afsnit 3.1, eller hvis der fiskes efter glasål til udsætning.

3.4. Subsidiaritet og proportionalitet

En genoprettelse af ålebestanden vil gavne ålefiskerne i alle medlemsstater. Den vil være en stor social og økonomisk fordel for sektorer, der er afhængige af ål, såsom afsætningsled, distributionsled og akvakultur. Alle medlemsstater bør gøre en ligelig, samlet og samordnet indsats for at beskytte deres ålepopulationer, så alle kommer til at nyde godt af, at ålepopulationen genoprettes. Derfor er størstedelen af den foreslåede forordning udformet som en forpligtelse for medlemsstaterne til at nå et fastsat åleforvaltningsmål. Medlemsstaterne kan selv vælge, hvilke forvaltningsinstrumenter de vil anvende. Dette er en passende ansvarsfordeling mellem medlemsstaterne og EU. En sådan decentraliseret strategi, der hovedsageligt bygger på åleforvaltningsplaner, der opstilles af medlemsstaterne, men hvis mål fastsættes i EU-lovgivningen, og hvis kvalitet og egnethed undersøges af EU-institutionerne, er såvel ud fra et subsidiaritets- som et proportionalitetssynspunkt en velegnet metode til forvaltning af en fælles EU-fiskeressource, der forekommer i diverse vandløbssystemer og i diverse fiskerier og anlæg.

4. BUDGETMÆSSIGE VIRKNINGER

Forordningen har kun ubetydelige direkte virkninger på EU-budgettet. Budgetvirkninger som følge af støtte til forskning i ål falder ind under anvendelsesområdet for det syvende rammeprogram. Statsstøtte til fiskeri, herunder eventuel statsstøtte til ålefiskeri og miljøforanstaltninger, sorterer under Den Europæiske Fiskerifond.

5. YDERLIGERE OPLYSNINGER

Kommissionen vil inden længe foreslå, at der indføres en sporingsordning, som skal være med til at bekæmpe ulovligt fiskeri. Som første led i denne proces foreslår Kommissionen, at bestemmelserne for kontrol og håndhævelse i den fælles fiskeripolitik også kommer til at gælde for ålefiskeri og ålevarer. Desuden agter Kommissionen at undersøge, hvilke foranstaltninger der kan træffes for at begrænse eksporten af glasål, uden at de internationale handelsbestemmelser tilsidesættes, så mængden af glasål, der er til rådighed til bestandsopbyggende foranstaltninger, og som er nødvendig for bevarelse af bestanden, kan forøges.

I forbindelse med god forvaltning af ålebestanden og fiskeriet skal der tages hensyn til såvel fiskeriets indvirkning som indvirkningen af miljømæssige ændringer såsom stemmeværker, ålepas og vandkraftværker. Denne forordning vedrører forvaltningen af ålebestanden som sådan. Størrelsen af og betingelserne for finansiel støtte til gennemførelse af disse foranstaltninger vil blive fastlagt som led i Den Europæiske Fiskerifond for programmeringsperioden 2007-2013.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om foranstaltninger til genopretning af bestanden af europæisk ål

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I den seneste videnskabelige rådgivning fra Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) om europæisk ål fastslås det, at bestanden er uden for sikre biologiske grænser, og at det nuværende fiskeri ikke er bæredygtigt.
- (2) ICES påpeger endvidere, at det er nødvendigt for forvaltningen af ålefiskeriet, at der træffes koordinerede foranstaltninger for fangstområderne og opstrøms.
- (3) ICES anbefaler, at der hurtigst muligt udarbejdes en genopretningsplan for hele bestanden, og at udnyttelse af bestanden og andre menneskelige aktiviteter, der påvirker fiskeriet eller bestanden, reduceres til så tæt på nul som muligt, indtil planen er godkendt og gennemført.
- (4) Den 19. juli 2004 vedtog Rådet sine konklusioner vedrørende Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet af 1. oktober 2003 om udvikling af en EU-handlingsplan for forvaltning af ål¹, der indeholdt en anmodning til Kommissionen om at fremsætte forslag om langsigtet forvaltning af ål i Europa.
- (5) Forholdene og behovene er ikke ens i hele EF, og derfor er det nødvendigt finde specifikke løsninger, der er afstemt efter de regionale og lokale forhold og behov. Der bør tages hensyn til denne diversitet ved planlægningen og gennemførelsen af foranstaltninger til beskyttelse og bæredygtig udnyttelse af populationen af europæisk ål. Beslutninger bør træffes så tæt som muligt på de steder, hvor ålen udnyttes. Der bør gives forrang til de foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer gennem opstilling af åleforvaltningsplaner afstemt efter de regionale og lokale forhold.

¹ KOM(2003) 573 endelig.

- (6) Formålet med direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter² og direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger³ er bl.a. at beskytte, bevare og forbedre vandmiljøet dér, hvor ålen tilbringer en stor del af sit liv, og det må sikres, at foranstaltninger, der træffes i henhold til denne forordning, koordineres med og hænger sammen med foranstaltninger, der træffes i henhold til nævnte direktiver.
- (7) Åleforvaltningsplanerne bør navnlig omfatte vandløbssystemer som defineret efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger⁴.
- (8) For at foranstaltningerne til genopretning af bestanden af europæisk ål kan få den ønskede virkning, kræves der nært samarbejde og samordnet handling på EF-plan, på medlemsstatsplan og på lokalt plan, ligesom det er en forudsætning, at de relevante offentlige sektorer informeres, konsulteres og involveres.
- (9) For at sikre, at foranstaltningerne til genopretning af ålebestanden bliver effektive og velafbalancerede, må medlemsstaterne informere bredt om, hvilke foranstaltninger de agter at træffe, og hvilke områder de skal omfatte, ligesom foranstaltningernes effektivitet må evalueres.
- (10) I vandområder, hvor fiskeri og anden menneskelig aktivitet, der påvirker ål, kan have grænseoverskridende virkninger, bør alle programmer og foranstaltninger koordineres for hele det pågældende vandløbssystem. For vandløbssystemer, der strækker sig ud over EF's grænser, bør EF tilstræbe at sikre den nødvendige koordination med de berørte tredjelande. Behovet for sådan koordination bør dog ikke være til hinder for, at medlemsstaterne kan træffe hasteforanstaltninger -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Emne

Ved denne forordning fastsættes der rammebestemmelser for beskyttelse og bæredygtig udnyttelse af bestanden af europæisk ål af arten *Anguilla anguilla* i de vandløbsmundinger og vandløb i medlemsstaterne, der løber ud i havet i ICES-underområde III, IV, VI, VII, VIII og IX eller ud i Middelhavet.

Foranstaltninger i henhold til denne forordning skal vedtages og gennemføres, uden at de relevante bestemmelser i Rådets direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger tilsidesættes.

² EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

³ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

⁴ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2455/2001/EF (EFT L 331 af 15.12.2001, s. 1).

Artikel 2

Sæsonlukninger af fiskeri efter ål

Fra den 1. til den 15. i hver måned er fiskeri efter, landing af og opbevaring om bord af ål af arten *Anguilla anguilla* forbudt.

Artikel 3

Midlertidige undtagelser fra sæsonlukninger for at opnå højere undslipningsprocent

Som undtagelse fra artikel 2 er fiskeri efter, opbevaring om bord af og landing af ål af arten *Anguilla anguilla* tilladt fra den 1. til den 15. i hver måned indtil den 30. juni 2007, hvis:

- a) ålene er under 12 cm lange
- b) alle fangede ål udsættes i Europæiske indvande med adgang til havet for at opnå en højere undslipningsprocent for voksne blankål.

Artikel 4

Midlertidige undtagelser fra sæsonlukninger for visse vandløbssystemer

1. Hvis eksisterende nationale foranstaltninger allerede sikrer, at målet som omhandlet i artikel 6, stk. 4, er nået for specifikke vandløbssystemer, kan den pågældende medlemsstat indsende en anmodning om fritagelse indtil den 30. juni 2007 for de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 2, for de pågældende vandløbssystemer.
2. Medlemsstaten indsender en sådan anmodning sammen med en fuldstændig videnskabelig og teknisk begrundelse til Kommissionen og de øvrige medlemsstater.
3. Kommissionen træffer beslutning om anmodningen efter samråd med Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri.

Artikel 5

Undtagelser fra sæsonlukninger i forbindelse med forvaltningsplaner

Som undtagelse fra artikel 2 er fiskeri efter, opbevaring om bord og landing af ål af arten *Anguilla anguilla* tilladt fra den 1. til den 15. i hver måned fra den 1. juli 2007, hvis sådant fiskeri overholder specifikationerne og restriktionerne i en ålforvaltningsplan.

Artikel 6

Opstilling af ålforvaltningsplaner

1. Medlemsstaterne udpeger de individuelle vandløbssystemer på deres nationale territorium, som, inden der blev foretaget menneskelige indgreb, udgjorde naturlige levesteder for den europæiske ål ("ålevandløbssystemer").

2. Ved udpegning af ålevandløbssystemerne tager medlemsstaterne behørigt hensyn til de administrative ordninger, der er omhandlet i artikel 3 i direktiv 2000/60/EF.
3. Medlemsstaterne opstiller en åleforvaltningsplan for hvert ålevandløbssystem som udpeget efter stk. 1.
4. Formålet med åleforvaltningsplanen er for hvert ålevandløbssystem at skabe stor sandsynlighed for, at det lykkes for mindst 40 % af biomassen af voksne ål at undslippe tilbage til havet set i forhold til det bedste skøn over den potentielle undslipningsprocent, hvis der ikke havde været udøvet menneskelige aktiviteter, der påvirker fiskeriområdet eller bestanden.
5. Det skal i hver åleforvaltningsplan være fastsat, både hvordan målet i stk. 4 kan nås, og hvordan det kan overvåges og kontrolleres, om målet er nået.

Artikel 7

Godkendelse af åleforvaltningsplaner

1. Medlemsstaterne meddeler senest den 31. december 2006 Kommissionen alle individuelle åleforvaltningsplaner opstillet efter artikel 6.
2. På basis af en teknisk og videnskabelig evaluering foretaget af Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri godkendes åleforvaltningsplanerne så i givet fald efter proceduren omhandlet i artikel 30, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2371/2002.
3. Medlemsstaterne iværksætter de åleforvaltningsplaner, der er godkendt efter stk. 2, fra den 1. juli 2007.
4. Hver medlemsstat sender senest den 31. december 2006 de øvrige medlemsstater og Kommissionen en oversigt over sit forslag til åleforvaltningsplan.

Artikel 8

Grænseoverskridende åleforvaltningsplaner

1. For vandløbssystemer, der strækker sig ud over mere end én medlemsstats territorium, opstiller de berørte medlemsstater i fællesskab en åleforvaltningsplan.
2. For ålevandløbssystemer, der strækker sig ud over EF's territorium, bestræber de berørte medlemsstater sig for at opstille en åleforvaltningsplan i koordination med de relevante tredjelande.
3. For ålevandløbssystemer, der strækker sig ud over EF's territorium, respekteres enhver relevant fiskeriorganisations kompetence.
4. Artikel 6 og 7 anvendes tilsvarende på de grænseoverskridende planer, der er omhandlet i stk. 1 og 2.

Artikel 9

Rapportering og evaluering

1. Senest den 31. december 2009 sender hver medlemsstat for hver åleforvaltningsplan Kommissionen en rapport om planens overvågning, effektivitet og resultater, idet medlemsstaten for hvert vandløbssystem navnlig anslår, hvor stor en procentdel af biomassen af ål der undslipper tilbage til havet for at gyde set i forhold til den undslipningsprocent, der ville have været opnået, hvis der ikke var blevet udøvet fiskeri eller andre menneskelige aktiviteter, der påvirker fiskeriområdet eller bestanden.
2. Kommissionen forelægger senest den 1. juli 2010 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, inkl. en statistisk og videnskabelig evaluering af resultatet af åleforvaltningsplanernes gennemførelse, og en udtalelse fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri.
3. Kommissionen foreslår på baggrund af rapporten som omhandlet i stk. 2 eventuelle relevante foranstaltninger til med stor sandsynlighed at sikre, at bestanden af europæisk ål bliver genoprettet.

Artikel 10

Kontrol og håndhævelse

1. Kapitel V i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik⁵ anvendes tilsvarende på alle foranstaltninger fastsat ved denne forordning.
2. Artikel 22, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 2371/2002 anvendes ikke.

Artikel 11

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne
Formand

⁵ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.